

บทที่ 2

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด ที่ได้จากประชากรกลุ่มเดียวกัน เป็นการศึกษาน่าสนใจและมีความสำคัญต่อการวิจัยมาก โดยเฉพาะการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำนายคะแนน หรือทำนายความสำเร็จในการศึกษา โดยอาศัยคะแนนจากแบบทดสอบต่าง ๆ เช่น แบบทดสอบความถนัดในการเรียน (Scholastic Aptitude Test) แบบทดสอบทัศนคติ (Attitude Inventory) แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลการเรียน (Achievement Test) ถ้าสัมพันธ์กันดีที่คำนวณได้จะเป็นเครื่องชี้ว่าข้อมูลต่าง ๆ นั้น มีความสัมพันธ์กันในระบอบใด เชื่อได้หรือไม่ และมีผลต่อการทำนายมากน้อยเพียงใด การวิจัยในต่างประเทศและภายในประเทศที่อาศัยคะแนนจากการทดสอบเป็นข้อมูล และเป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้หลายฉบับด้วยกัน ดังตัวอย่างสำคัญที่ยกมา ดังนี้.-

รายงานการวิจัยจากต่างประเทศ

ก.ศ. 1956 แอนเดอร์สัน¹ ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ข้อสอบคัดเลือกเข้าวิทยาลัยทำนายผลการเรียนในระดับปีที่ 1 ของนักศึกษาแห่ง Northern Illinois State College

¹ Rodney Eben Anderson, "The Use of Entrance Test in the Differential Prediction of Freshman College Achievement, and the Effect of an Item Analysis on the Efficiency of the Predictive Batteries," Doctor Degree in Education, Indiana University, Thesis Abstract Series, Study in Education 1956, Bloomington, Indiana, 1956, pp.5-9

โดยแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามแผนกวิชาที่เรียนเป็นวิชาเอก ผลการวิจัยปรากฏว่าความสำเร็จของนักศึกษาแต่ละแผนกวิชา มีข้อสอบชุดที่ทำนายได้ดีที่สุดเพียงบางชุดเท่านั้น กล่าวคือ คะแนนภาษาอังกฤษและคะแนนความเข้าใจ เป็นตัวทำนายความสำเร็จในแผนกอักษร - มนุษยศาสตร์ และแผนกศึกษาศาสตร์ที่ดีที่สุด คะแนนคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กับคะแนนในแผนกฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ สูงกว่าแผนกชีว-ธรณีวิทยา และคะแนนวิธีเขียนเรียงเป็น ตัวทำนายคะแนนของนักศึกษาแผนกฟิสิกส์ มายิ่งได้ดีกว่าคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ ส่วนคะแนนอัตราเร็วในการอ่านไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนในวิทยาลัยเลย

ค.ศ. 1957 เฮนเดอร์สัน² วิจัยการทำนายความสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยแห่งลองค์-ไอส์แลนด์ โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนต่าง ๆ จากแบบทดสอบความถนัด ข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผล และตัวแปรอื่น ๆ กับผลการเรียนของนักศึกษา - วิทยาลัยของฟัสเตอร์ ผลปรากฏว่าคะแนนจากข้อทดสอบชื่อ New York State Regent Average และคะแนนเฉลี่ยการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูงกับคะแนนเรียนในภาคต้น ภาคปลาย และผลการเรียนตลอดปี และคะแนนผลการเรียนภาคต้นและภาคปลายมีความสัมพันธ์สูงสุด คือ $r = .72$ นับว่าคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นตัวทำนายความสำเร็จในชั้นปีที่ 1 ได้อย่างดี

ในปีเดียวกัน ริชาร์ด³ วิจัยเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลการศึกษาของนักศึกษาชาย 159 คน ในวิทยาลัยสอนศาสนาแห่งโคลัมเบีย โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยนี้

² Harold L. Henderson, "Predictors of Freshman Grades in a Long-Island College," Educational and Psychological Measurement, Vol. 17, No. 4, 623 - 627, 1957.

³ Jane M. Richard, JR. "The Prediction of Academic Achievement in a Protestant Theological Seminary," Educational and Psychological Measurement, Vol. 17, No. 4, 628 - 630, 1957.

กับคะแนนภาษาอังกฤษ คะแนนแบบทดสอบค่านิยมธรรม และคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนจากวิทยาลัยเคม ปรากฏว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนชั้นปีที่ 1 กับคะแนนจากแบบทดสอบทั้งสองคอนข้างสูง คือเท่ากับ .58 และ .57 และมีความสัมพันธ์ขนาดปานกลางกับคะแนนเฉลี่ยจากวิทยาลัยเคม $r = .50$ การวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า การเลือกอาชีพ เลือกสถานการศึกษา และเลือกวิชาเรียน ควรพิจารณาคะแนนความสามารถ คะแนนสัมฤทธิ์ผลในวิชาต่าง ๆ ที่จะมีประโยชน์ต่อการศึกษานหรืออาชีพนั้น ๆ ด้วย

ก.ศ. 1958 ฟรานส์, เควิก และการ์เซีย⁴ ร่วมกันวิจัยเรื่อง การทำนายคะแนนคัดเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัย 16 แห่ง ในรัฐจอร์เจีย ประชากร คือนักศึกษาทั้งหมดที่เข้ามหาวิทยาลัยในปี 1957 แต่ละวิทยาลัยแบ่งออกเป็นกลุ่มนักศึกษาชายและกลุ่มนักศึกษาหญิง คะแนนที่ใช้คัดเลือกคือ คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนจากมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมกับคะแนนจากการสอบคัดเลือก ซึ่งเป็นแบบทดสอบความถนัด ทวคภาษา และทวคคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนจากมัธยมศึกษา และคะแนนสอบคัดเลือกมีความสัมพันธ์กับคะแนนผลการเรียนในวิทยาลัยมากเกือบทุกกลุ่ม ทำนายผลการเรียนในวิทยาลัยที่ดีที่สุด คือคะแนนจากมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างไรก็ตามคะแนนจากผลการสอบคัดเลือกก็มีความสัมพันธ์สูงกับผลการเรียนในวิทยาลัยด้วย

ปีเดียวกันนี้ อาห์มานน์ สมิท และกล็อก⁵ ร่วมกันศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน & ทวควิชา คือ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ความเข้าใจภาษา และคะแนนจากแบบสำรวจทัศนคติ (SSHA) กับคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนภาคต้นของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์

004650

⁴ Gretchen Franz, Jurius A. David and Dolores Garcia, "Prediction of Grades from Pre-Admission Indices in Georgia Tax-Supported College," Educational and Psychological Measurements, Vol. 18, No. 4, 841-844, 1958.

⁵ J. Stanley Ahmann, William L. Smith and Marvin D. Glock, "Predicting Academic Success in College by Means of Study Habits and Attitude Inventory," Educational and Psychological Measurements, Vol. 18, No. 4, 853-857, 1958.

301 คน ที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยคอร์เนลในปี 1956 ผลปรากฏว่า คะแนน SSHA มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนน้อยมาก จนไม่อาจจะใช้ทำนายได้ แต่คะแนนวิชาอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนขนาดปานกลาง และบางครั้งสูงมาก และคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับคะแนนความเข้าใจสูงที่สุด ($r = .74$) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่สูงรองลงมา คือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนภาษาอังกฤษกับวิทยาศาสตร์ คะแนนความเข้าใจกับวิทยาศาสตร์ และคะแนนวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ ($r = .44, .44,$ และ $.42$ ตามลำดับ)

ก.ศ. 1959 ครอว์เกอร์⁶ วิจัยเรื่องการทำนายผลการเรียนชั้นปีที่ 1 ของนักศึกษา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยจอร์เจีย โดยใช้คะแนนสอบคัดเลือกจากแบบทดสอบชื่อ Medical College Aptitude Test ซึ่งแยกเป็น 5 หมวด คือ การใช้ภาษา จักลาคับคุณภาพ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และคะแนนเฉลี่ยกับคะแนนจากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของสมัครองค์เป็นตัวแทน ผลปรากฏว่า คะแนนสอบคัดเลือกเฉลี่ยเป็นตัวแทนทำนายผลการเรียนปีที่ 1 ได้ดีกว่าคะแนนในหมวดอื่น ๆ นอกจากคะแนนวิทยาศาสตร์ คะแนนจากแบบสำรวจความสนใจของสมัครองค์ไม่มีคุณค่าในการทำนายผลการเรียนเลย และความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเฉลี่ยกับคะแนนในหมวดวิทยาศาสตร์สูงมาก

ปีเดียวกันนี้ สปอลดิง⁷ วิจัยเรื่องการทำนายผลการเรียนชั้นปีที่ 1 ของนักศึกษา 208 คน ที่เข้าศึกษาในไพรเวท จูเนียร์ คอลเลจ ปี 1957 โดยใช้คะแนนสอบคัดเลือก ซึ่งเป็นข้อทดสอบ

⁶ Dolored Garcia Grawder, Prediction of First year Grades in Medical College, Educational and Psychological Measurement, Vol.19, No.4, 637-639, 1959.

⁷ Helen Spaulding, The Prediction of First year Grade Average in a Private Junior College, Educational and Psychological Measurement, Vol.19, No.4, 627-628, 1959.

ความถนัดด้านภาษา และคณิตศาสตร์ คะแนนทดสอบจิตวิทยา คะแนนจิตอาคมคุณวุฒิและคะแนน ผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นตัวทำนายปรากฏว่า คะแนนผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์กับคะแนนผลการเรียนชั้นปีที่ 1 สูงกว่าคะแนนอื่น ๆ ($r = .46$) คะแนนสอบคัดเลือกหมวดภาษาและหมวดคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในระดับปานกลาง ($r = .28$ และ $.30$) ส่วนคะแนนจากแบบทดสอบอีก ๒ ชุดนั้น มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนเป็น อันที่รองและที่สามด้วย

และในปีเดียวกันนี้ คลากส์ และเบอร์เลย์⁸ วิจัยเรื่องคะแนนจากข้อทดสอบความสามารถ (School and College Ability test SCAT) และคะแนนผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำนายความสำเร็จของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในวิทยาลัยอ้อมา แผนกศิลปศาสตร์ ปี 1956 และ 1957 โดยแบ่งนักศึกษออกเป็น 4 กลุ่ม ผลการวิจัยปรากฏว่า ตัวทำนายทั้งสองมีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยภาคต้นของนักศึกษาระดับปานกลาง ($r = .51$ และ $.68$) คางก็มีผลการทำนายได้ก็พอ ๆ กัน และมีความสัมพันธ์กันเอง แต่น้อยกว่าความสัมพันธ์ที่มีต่อผลการเรียนในวิทยาลัยจากการวิเคราะห์ด้วย F-test ปรากฏว่าความสัมพันธ์ สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ มีค่าสูงกว่าสัมพันธ์อื่น ๆ ทุกค่า ซึ่งแสดงว่าคะแนนจาก และคะแนนจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายรวมกันทำนายคะแนนผลการเรียนในวิทยาลัยได้ดีกว่าจะ ใช้คะแนนจากแบบทดสอบอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว

ค.ศ. 1965 วัตลีย์⁹ วิจัยเรื่องการปรับคนกับความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษา ชาย 188 คน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเคนเนอวอร์ โดยใช้คะแนนจากแบบทดสอบ ชื่อ Guild Ford Zimmerman Temperament Survey แบ่งนักศึกษออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

⁸ Helen E. Klugh and Robert Bierley, "The School and College Ability and High School Grade as Predictors of College Achievement," Educational and Psychological Measurement, Vol. 19, No. 5, 625-626, 1959

⁹ J. Denivian Watley, "Personal Adjustment and Prediction of Academic Achievement," Journal of Applied Psychology, Vol. 49, 20-23, 1965.

กลุ่มบวก กลุ่มปานกลาง และกลุ่มลบ ใช้คะแนนจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นตัวแทนผลการเรียนปีที่ 1 ผลปรากฏว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทั้งสองของแต่ละกลุ่มเท่ากับ .640, .439 และ .462 จึงมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ค.ศ. 1967 นสเบิร์ต¹⁰ วิจัยเรื่องการทำนายผลการศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัย คูเลวสัน 90 คน แผนกวิชาการศึกษาศาสตรบัณฑิต ผลปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยวิชาการศึกษาศาสตรบัณฑิต คะแนนการใช้เหตุผล คะแนนความสนใจในวิชาชีพ คะแนนเฉลี่ยชั้นปริญญาตรี คะแนนเฉลี่ยจากชั้นประถม และมัธยมศึกษา คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนชั้นปริญญาตรีและคะแนนจากการฝึกสอน เป็นตัวทำนายที่มีประโยชน์มาก กล่าวคือรวมกันทำนายสัมฤทธิ์ผลในวิชาการศึกษานี้ได้ถูกต้องที่สุด นอกจากนี้คะแนนเฉลี่ยวิชาการศึกษาศาสตรบัณฑิตและคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนชั้นปริญญาตรีต่างก็มีความสัมพันธ์กับการศึกษาในระดับนี้เช่นเดียวกัน ($r = .57, .55$)

รายงานการวิจัยภายในประเทศ

พ.ศ. 2504 วิทยุ สาร ¹¹ วิจัยความสำเร็จในการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัย เปรียบเทียบกับการศึกษาชั้นอุดมศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่ออกจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2499-2503 ผลการวิจัยปรากฏว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนชั้นเตรียมอุดมศึกษากับคะแนนเฉลี่ยทุกวิชา ทุกปีการศึกษาของประชากร 1950 คน ได้ $r = .384$ มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกทางสถิติสูงมากที่ระดับ 1% หมายความว่า การเรียนในชั้นเตรียมอุดมศึกษากับการศึกษาในชั้นมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกมาก

¹⁰ David J. Herbert, A Predictive Study of Quality Point Average in Graduate Education Courses, The Journal of Educational Research, Vol. 60, No. 5, 1967. pp. 218-220.

¹¹ วิทยุ สาร รายงานการวิจัย CUEE 1961 พระนคร แผนกวิชาวิจัยการศึกษาคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2504 หน้า 22.

พ.ศ. 2505 วิทยุ สาขร ¹² วิจัย เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกของสำนักสภาการศึกษาแห่งชาติ กับคะแนนสอบโลกกลางปี และลักษณะสำคัญบางประการของนิสิตปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2505

ปรากฏว่าความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ในวิชาภูมิ-ประวัติศาสตร์ และภาษาไทย ในคณะครุศาสตร์ เทียบ .60, .33 และ .03 และความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาดังกล่าวนี้ของนิสิตอักษรศาสตร์ เทียบ .42, .63 และ .33

พ.ศ. 2506 ประคัม ทองใบ ¹³ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกและคะแนนสอบปลายปีเฉลี่ยวิชาคณิตศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา จากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ โรงเรียนฝึกหัดครูชนบท โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ และโรงเรียนฝึกหัดครูพระนคร ใคความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ เทียบ .281, .262 .594, .352 และ -.036

จัดว่าเป็นความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ และขนาดปานกลาง

¹² วิทยุ สาขร วารสารการวิจัยทางการศึกษา เล่มที่ 2 ฉบับที่ 1 พระนคร โรงพิมพ์การพิมพ์ศาสนา 2507

¹³ ประคัม ทองใบ ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกและคะแนนสอบปลายปี เฉลี่ยวิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2505 ของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 1 ในจังหวัดพระนคร และชนบท วิทยาลัยครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2506

พ.ศ. 2507 บุญธรรม ยะคินันท์¹⁴ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน
 ทหคววิชาเอกในชั้นปีที่ 1-2 กับชั้นปีที่ 3, 4 ของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน
 สาขามัธยมศึกษา พบว่า ในปีการศึกษา 2503 ความสัมพันธ์ในวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย
 อยู่ในเกณฑ์สูง ($r = .84, .81$) ในปีต่อมาความสัมพันธ์ในวิชาคณิตศาสตร์และภาษา
 อังกฤษสูงกว่าวิชาอื่น ๆ และวิชาภาษาอังกฤษและฟิสิกส์ในปีการศึกษาต่อมา มีค่าสัมประสิทธิ์
 สหสัมพันธ์สูงกว่าวิชาอื่น ๆ และจัดว่าเป็นความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์สูง ($r = .89, .81$)
 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของวิชาอื่น ๆ จัดอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง อาจจะใช้เป็นแนวทางใน
 การทำนายผลการเรียนชั้นปีที่ 3-4 ได้

ในปีเดียวกันนี้ ศรีนวล ศิริมลินทร์¹⁵ วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง
 คะแนนสอบคัดเลือกเข้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และคะแนนสอบไล่ประโยคเตรียม
 อุดมศึกษา วิชาภาษาอังกฤษของแผนกวิทยาศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2502, 2503
 และ 2504 จำนวนประชากรเท่ากับ 666, 507 และ 562 คน ได้
 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .557, .508 และ .471 ตามลำดับ จัดว่า
 เป็นความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

¹⁴ บุญธรรม ยะคินันท์ ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยในทหคววิชาเอก
ของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน สาขามัธยมศึกษา ในชั้นปีที่ 3 - 4 กับชั้นปีที่ 1 - 2
ปีการศึกษา 2503 - 2505 วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2507

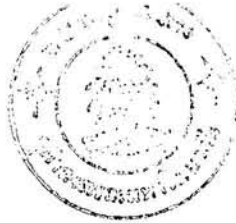
¹⁵ ศรีนวล ศิริมลินทร์ ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าโรงเรียน
เตรียมอุดมศึกษาและคะแนนสอบไล่ประโยคเตรียมอุดมศึกษา เฉพาะทหคววิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนเตรียมอุดมศึกษา แผนกวิทยาศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2502-03, 2503-04
2504-05 วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2507

และในปีเดียวกัน อรุณ เอกไชย¹⁶ ได้วิจัยเรื่องเดียวกันนี้ในวิชา
คณิตศาสตร์ ไคค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระกัณฑ์ค่า คือ $r = .36, .18$
และ $.25$

พ.ศ. 2510 ไพฑูรย์ บุญยะเวช¹⁷ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลป์ กับคะแนนผลการเรียนในชั้นปีที่ 1
ปีที่ 2 วิชาภาษาไทย อังกฤษและสังคมศึกษา ของนิสิตคณะอักษรศาสตร์
ปีการศึกษา 2507 ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 กับคะแนนสอบในวิชาทั้งสามเป็น $.36, .64$ และ $.70$
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ คะแนนสอบคัดเลือก และคะแนนชั้นปีที่ 1
ปีที่ 2 อยู่ระหว่าง $.31 - .88$ วิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพในการทำนาย
สูงกว่าวิชาอื่น และคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับคะแนนสอบคัดเลือกต่างก็
มีผลในการทำนายคะแนนชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 ได้ดีพอ ๆ กัน

¹⁶ อรุณ เอกไชย ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าโรงเรียน
เตรียมอุดมศึกษา และคะแนนสอบไล่ชั้นประโยคเตรียมอุดมศึกษา เฉพาะหมวดวิชา
คณิตศาสตร์ ของนักเรียนเตรียมอุดมศึกษา แผนกวิทยาศาสตร์ ประจำปีการศึกษา
2502-03, 2503-04, 2504-05 วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย 2507

¹⁷ ไพฑูรย์ บุญยะเวช ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลป์ ปีการศึกษา 2506 และผลการเรียนเมื่อเป็นนิสิต
ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 คณะอักษรศาสตร์ เฉพาะหมวดวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ
และสังคมศึกษา วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510

พ.ศ. 2510 คร.ชญ. แสงศักดิ์¹⁸ วิจัยเรื่องนักเรียนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาใน
 ชั้นอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2507-2508 การวิจัยตอนหนึ่ง เป็นการเปรียบเทียบคะแนนสอบ
 ไลเซนซ์มัธยมศึกษาปีที่ 5 กับคะแนนสอบคัดเลือกโดยสุ่มตัวอย่างประมาณ 800 คน ความสัมพันธ์
 ของคะแนนในวิชาต่าง ๆ ของนักเรียนแผนกศิลปะค่อนข้างต่ำ แต่ของนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์
 จักว่าอยู่ในเกณฑ์สูง กล่าวคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 กับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คือ .71, .71 และ .85 ค่า
 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหา-
 วิทยาลัยในภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี และชีววิทยา เท่ากับ .62, .51, .77, .70
 และ .71 ตามลำดับ นับว่ามีความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์สูง และคะแนนสอบไลเซนซ์มัธยมศึกษาปีที่
 และคะแนนสอบคัดเลือกเป็นรายวิชา ก็มีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง เช่นเดียวกัน แสดงว่าส่วนมาก
 ของผู้สอบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้คะแนนดี มีคะแนนสอบคัดเลือกในวิชานั้น ๆ ได้คะแนนดีด้วย

จากรายงานการวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นเห็นความรู้อยู่ระดับสติปัญญา ความ
 ฉลาด เป็นปัจจัยสำคัญในการศึกษาเล่าเรียน โดยเฉพาะการศึกษาในระดับอุดมศึกษา การทำนาย
 สมรรถนะผลการศึกษาจึงได้จากการศึกษาความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติเหล่านี้ นอกจาก
 นี้ตัวประกอบอื่น ๆ เช่น ความสนใจ ทักษะ การปรับตัว และฐานะทางสังคม ก็มีอิทธิพลต่อการ
 ศึกษาเช่นเดียวกัน ซึ่งการวิจัยจากต่างประเทศได้นำมาศึกษาหาความสัมพันธ์ด้วยหรือไม่ก็จะควม
 คุณสมบัติบางประการได้ ส่วนในประเทศไทยยังไม่มีแบบทดสอบที่ใช้วัดระดับสติปัญญา และแบบ
 ทดสอบจิตวิทยาต่าง ๆ ที่เป็นมาตรฐาน เกณฑ์ปกติ (Norm) ของคนไทย จึงคงจะใช้คะแนน
 สมรรถนะและพื้นความรู้เป็นตัวทำนายสมรรถนะผลการศึกษารับสูงขึ้น

¹⁸ สำนักงานวางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ นักเรียนสอบคัดเลือกเข้า
ศึกษาในชั้นอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2507-2508 เอกสารกองวางแผนการศึกษา กระทรวง
 ศึกษาธิการ อดันท์ที่ 12 2510